

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyně Mgr. Andrey Veselé a Mgr. Jany Jurečkové ve věci

žalobce

D. N.,

zastoupený JUDr. Petrem Novotným,
advokátem se sídlem Archangelská 1568/1, Praha 10

proti
žalované

Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců
se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 2. 2019, č. j. MV-14384-4/SO-2019

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaná zamítla odvolání žalobkyně a potvrdila rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 22. 11. 2018, č. j. OAM-2469-40/DP-2013, kterým byla zamítnuta její žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem podnikání podle § 44a odst. 3 ve spojení s § 35 odst. 3 ve spojení s § 37 odst. 2 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb. s odkazem na § 56 odst. 1 písm. j) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), neboť byla zjištěna jiná závažná překážka pobytu cizince na území spočívající v tom, že žalobkyně neplnila účel povoleného dlouhodobého pobytu: výkonný manažer – účast v právnické osobě.
2. Správní orgán prvního stupně rozhodnutím ze dne 12. 3. 2014 její žádost zamítl z důvodu, že neplní účel, pro který jí bylo povolení uděleno, a z důvodu, že předložila k žádosti náležitost, v níž uvedené údaje podstatné pro posouzení žádosti neodpovídaly skutečnosti. Žalovaná k odvolání žalobkyně toto rozhodnutí zrušila a věc vrátila správnímu orgánu prvního stupně, neboť správní orgán vycházel z nedostatečně zjištěného skutkového stavu.
3. Správní orgán proto doplnil dokazování ve věci mimo jiné výsledkem žalobkyně a rozhodl, jak shora uvedeno. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaná mimo jiné konstatovala, že provedeným výsledkem dne 9. 3. 2018 bylo prokázáno, že žalobkyně neplnila účel povoleného pobytu výkonný manažer – účast v právnické osobě. Ke své činnosti pro společnost V.I.N. Familie s.r.o. žalobkyně uvedla, že sháněla úklidové práce a nabízela je dál, sháněla zákazníky a klienty společnosti, nicméně nebyla schopna tyto zakázky blíže specifikovat. Z popisu činností, které žalobkyně vykonávala a jaké má povědomí o fungování společnosti lze vyvodit, že nevykonávala činnost jednatelky této společnosti a neplnil tak účel povoleného pobytu.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

4. Žalobkyně namítá, že správní orgány nezjistily stav věci způsobem, o němž nejsou významné pochybnosti a v rozsahu, který je nezbytný vzhledem ke konkrétním okolnostem případu a neopatřily si dostatečné podklady pro své rozhodnutí.
5. Žalobkyně nesouhlasí se závěrem napadeného rozhodnutí, neboť není pravdou, že by byla pouze účelově zapsaná jako jednatelka společnosti V.I.N. & Familie s.r.o. a na jejím podnikání se jakkoli nepodílela.
6. Žalobkyně se v rámci svého výsledku obsáhle vyjádřila ke svým aktivitám v uvedené společnosti. Z pokládaných otázek ze strany správního orgánu byla zjevně patrná cílená snaha žalobkyni maximálně v rámci výsledku znervóznit a zneužít její nižší právní

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

erudovanosti. Na základě toho však vytvořil situaci, kdy bude z několika neurčitých odpovědí možné zdánlivě dovozovat jinak zcela nedůvodný závěr o tom, že žalobkyně neplní účel pobytu.

7. Žalobkyně na otázku správního orgánu, jaký je její vztah k shora uvedené společnosti odpověděla: „Já tam stále jako jednatel“. Na otázku, jak se podílela/podílí na činnosti společnosti, odpověděla: „Volala, sháněla úklidové práce a nabízela je dál, sháněla zákazníky a klienty společnosti. Obchodovali jsme s někým z Ukrajiny, týkalo se to lesnictví.“ Na otázku, kdy za společnost vedla své poslední obchodní jednání, kde, kdy a s kým to bylo, žalobkyně odpověděla: „Tak myslím, že v roce 2006 s panem V., scházeli jsme se všichni společníci a jednatelé a jednali jsme. Jednali jsme o firmě, že se ji moc nedařilo a o takových věcech.“
8. Žalobkyně uvádí, že s ohledem na tato vyjádření žalobkyně je zřejmé, že se žalobkyně na chodu společnosti aktivně podílela a fakticky působila jako jednatelka této firmy, když i správní orgán uvedl, že z veřejně dostupných informací bylo zjištěno, že žalobkyně je od 20. 4. 2010 do podání žaloby její jednatelkou.
9. Je tedy zřejmé, že žalobkyně disponuje v současnosti platným dokladem o plnění účelu pobytu na území ČR. Není pravdou, že se dopustila obcházení zákona, že neplnila účel povoleného pobytu a reálně nevykonávala funkci jednatelky v této společnosti a to po celou dobu zkoumaného povoleného pobytu. Neexistuje proto jiná závažná překážka v pobytu cizinky na území ČR.
10. V rozporu se závěry napadeného rozhodnutí je navíc zřejmé, že žalobkyně v současnosti disponuje platným živnostenským oprávněním a prokazatelně tak plní i v současné době účel dlouhodobého pobytu – podnikání jako OSVČ – když navíc v předchozím období plnila účel pobytu - podnikání - svou účastí v právnické osobě.
11. Žalobkyně má proto za to, že došlo k porušení jednak ust. § 3 a jednak § 2 odst. 1, 3 a 4 správního řádu.
12. Dále žalobkyně upozornila na skutečnost, že správní řízení bylo v jejím případě započato již v 16. 1. 2013, a k vydání rozhodnutí Ministerstva vnitra došlo až po více než 6-ti letech, což je doba zcela neadekvátní a nezákonná. Po celou tuto dobu žila žalobkyně v nejistotě, zda jí bude dlouhodobý pobyt prodloužen či nikoliv.
13. Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby. Námitky uváděné v podané žalobě jsou identické s námitkami uvedenými v odvolání. S ohledem na toto plně odkázala na odůvodnění rozhodnutí Komise č. j. MV-14384-4/SO-2019 ze dne 13. 2. 2019, ve kterém byly námitky řádně vypořádány.

III.

Posouzení žaloby

14. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, a to v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán; přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí (§ 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“). V souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodl městský soud bez nařízení jednání, neboť žalovaná se k možnosti takového postupu ve lhůtě stanovené soudem nevyjádřila a žalobkyně s takovým postupem vyslovila souhlas.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

15. Soud dospěl k závěru, že žaloba je nedůvodná.
16. Dle ust. § 3 správního řádu, *nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.*
17. Dle ust. § 2 odst. 1 správního řádu, *správní orgán postupuje v souladu se zákony a ostatními právními předpisy, jakož i mezinárodními smlouvami, které jsou součástí právního řádu (dále jen "právní předpisy"). Kde se v tomto zákoně mluví o zákoně, rozumí se tím též mezinárodní smlouva, která je součástí právního řádu.*
18. Dle odst. 3, *správní orgán šetří práva nabytá v dobré víře, jakož i oprávněné zájmy osob, jichž se činnost správního orgánu v jednotlivém případě dotýká (dále jen "dotčené osoby"), a může zasahovat do těchto práv jen za podmínek stanovených zákonem a v nezbytném rozsahu.*
19. Dle odst. 4, *správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.*
20. Dle ust. § 56 odst. 1 písm. j) zákona č. 326/1999 Sb. o pobytu cizinců na území České republiky dlouhodobé vízum, s výjimkou víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území z důvodu podle § 33 odst. 3, *ministerstvo cizinci neudělí, jestliže pobyt cizince na území není v zájmu České republiky nebo je zjištěna jiná závažná překážka pobytu cizince na území.*
21. Dle ust. § 134 Obchodního zákoníku č. 513/1991 Sb. účinného do 31. 12. 2013, *jednateli náleží obchodní vedení společnosti. K rozhodnutí o obchodním vedení společnosti, má-li společnost více jednatelů, se vyžaduje souhlas většiny jednatelů, nestanoví-li společenská smlouva jinak.*
22. Dle ust. § 195 odst. 1 zákona o obchodních korporacích č. 90/2012 Sb. účinného od 1. 1. 2014, *jednateli přísluší obchodní vedení společnosti. Má-li společnost více jednatelů, kteří tvoří kolektivní orgán, vyžaduje se k rozhodnutí o obchodním vedení společnosti souhlas většiny z nich, ledaže společenská smlouva určí jinak.*
23. Dle odst. 2 tohoto ustanovení *jednatel se řídí zásadami a pokyny schválenými valnou hromadou, pokud jsou v souladu s právními předpisy a společenskou smlouvou. Nikdo však není oprávněn udělovat jednateli pokyny týkající se obchodního vedení; tím není dotčen § 51 odst. 2.*
24. Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu plyne, že účel, pro který byl cizinci povolen pobyt, musí být skutečně naplňován a to po celou dobu tohoto povoleného pobytu. V rozsudku ze dne 27. 12. 2011, č.j. 7 As 82/2011-81, Nejvyšší správní soud uvedl, že zákon o pobytu cizinců „*stojí na principu, že pobyt cizince na území České republiky musí být odůvodněn, např. dlouhodobým zaměstnáním, podnikáním, studiem, a tyto činnosti musí být skutečně na území České republiky vykonávány*“. V rozsudku ze dne 10. 5. 2017, č.j. 7 Azs 86/2017-33, Nejvyšší správní soud uvedl: „*Zákon o pobytu cizinců vychází z předpokladu, že cizinec, který získal povolení k pobytu na území České republiky k určitému účelu, je povinen povolení k jím deklarovanému účelu náležitě využívat. Právě pro tento účel mu totiž bylo povolení k pobytu uděleno. Pokud cizinec nenaplňuje na území České republiky účel, pro který mu bylo uděleno povolení k pobytu, je na místě mu toto povolení k pobytu na území České republiky neprodloužit. V případě, že vízum bylo uděleno za účelem podnikání, je třeba plnění účelu, pro který bylo vízum uděleno, rozumět faktické a nikoliv formální vykonávání podnikatelské činnosti. Pro podporu těchto závěrů srov. např. rozsudky Nejvyššího*

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

správního soudu ze dne 27. 12. 2011, č. j. 7 As 82/2011 - 81, ze dne 28. 5. 2014, č. j. 4 As 165/2013 - 50, ze dne 18. 9. 2014, č. j. 7 Azs 144/2014 - 35, ze dne 31. 10. 2014, č. j. 8 Azs 105/2014 - 46 atp. Např. v posledně citovaném rozsudku zdejší soud uvedl, že „Již krajský soud správně poukázal na to, že cizinec musí plnit účel, pro který mu bylo uděleno povolení k pobytu. Smyslem prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu je zajištění dalšího legálního pobytu cizince na území České republiky, a to při pokračování v účelu, pro který mu bylo pobytové oprávnění uděleno. Správní orgán proto musí při posuzování žádosti o prodloužení tohoto pobytu přihlížet k tomu, zda cizinec, který získal povolení k pobytu k určitému účelu, tento jím deklarovaný účel náležitě využívá. Pokud cizinec nenaplní účel, pro který mu bylo uděleno povolení k pobytu na území České republiky, je na místě jeho žádosti o prodloužení pobytu nevyhovět. (...) V případě, kdy povolení k pobytu bylo uděleno za účelem podnikání [podnikáním se rozumí soustavná činnost prováděná samostatně podnikatelem vlastním jménem a na vlastní odpovědnost za účelem dosažení zisku (viz § 2 odst. 1 obchodního zákoníku, účinného v rozhodné době)], je plněním účelu, pro který bylo povolení k pobytu uděleno, třeba rozumět faktické vykonávání podnikatelské činnosti; účel pobytu není doložen jen tím, že je cizinec zapsán v obchodním rejstříku. Jinak by došlo k obcházení smyslu a pravidel zákona a § 37 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců by postrádal smysl. (...) Nejvyšší správní soud konstatuje, že stěžovatel neprokázal a nebylo to ani jinak zjištěno ve správním či v soudním řízení, že skutečně plnil účel uděleného povolení k pobytu, a sice že fakticky vykonával činnost jednatele společnosti a plnil tak podnikatelský účel svého pobytu na území České republiky. (...) Stěžovatel kupříkladu nerozvedl, jaké konkrétní výsledky přinesla jeho podnikatelská činnost (resp. činnost společnosti) a jak se projevila v ekonomických výsledcích společnosti. Z rozvah založených ve správním spisu totiž plyne, že společnost v rozhodném období nevykázala žádný zisk a nebylo ani zjištěno, že by měla nějaké výdaje.“

25. Ze správního spisu se podává, že žalobkyně požádala o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání – účast v právnické osobě. Svou žádost doložila kromě jiných zákonem vyžadovaných dokladů výpisem z obchodního rejstříku společnosti V.I.N. & Familie s.r.o., ze kterého se podává, že žalobkyně je zapsána od 14. 12. 2006 jako společnice od 20. 4. 2010 a jako jedna z pěti jednatelů, kteří mohou jednat samostatně. Předmětem činnosti této společnosti byl pronájem nemovitostí, bytů a nebytových prostor dle § 4 zák. o živnostenském podnikání. Na základě výzvy správního orgánu následně doložila Smlouvu o výkonu funkce jednatele uzavřenou mezi společností V.I.N. & Familie s.r.o. a žalobkyní dne 20. 4. 2010. Na základě výzvy k prokázání provozování živnosti nebo výkonu jiné podnikatelské činnosti za období od 8. 2. 2011 do 7. 2. 2013 k obchodní firmě V.I.N. & Familie s.r.o. doložila Smlouvu o nájmu nebytových prostor ze dne 14. 2. 2011 uzavřenou mezi společností Mandre ITC, s.r.o., a společností V.I.N. & Familie s.r.o., zastoupenou jednatelem žalobkyní. Následně doložila pracovní smlouvu uzavřenou dne 1. 1. 2013 mezi společností V.I.N. & Familie s.r.o. a žalobkyní na pozici zástupce ředitele. Dále dvě faktury vystavené společností V.I.N. & Familie s.r.o. za dokončovací stavební práce, které za tuto společnost vystavil dne 2. 4. 2013 a 25. 4. 2013 Alexander Dudengefer. Dále byla doložena s odvoláním Smlouva o výkonu funkce jednatele ze dne 1. 1. 2011 mezi společností V.I.N. & Familie s.r.o. a žalobkyní.
26. Z protokolu u výsledku vedeném dne 9. 3. 2018 se podává, že žalobkyně odpověděla na otázku jaký je její vztah k společnosti V.I.N. & Familie s.r.o., že je tam jednatelkou. Na otázku od kdy, odpověděla, že *od roku 2010, myslím*. Co znamená zkratka V.I.N. v názvu společnosti uvedla, že již zapomněla, *Viktorie nebo co, zapomněla jsem*. Na otázku, v čem společnosti V.I.N. & Familie s.r.o. podniká, odpověděla *pronájem nemovitostí a nebytových*

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

prostor. Na otázku, jak se podílela na činnosti společnosti, resp. co ona osobně pro společnost zajišťuje, uvedla, že volala, sháněla úklidové práce a nabízela je dál, sháněla zákazníky a klienty společnosti. Obchodovali jsme s někým z Ukrajiny, týkalo se to lesnictví. Na otázku: Říkala jste, že jste sháněla úklidové práce, znamená to, že firma V.I.N. & Familie s.r.o. se zabývala úklidovými pracemi, odpověděla, ne nezabývala, jen jsem je sháněla a pak předávala dál a ta firma je pak nabízela. Hlavní byl pan V. Na otázku: to že firma nabízela úklidové práce, znamená, že nabízela možnost zaměstnání pro někoho, odpověděla, to dělal pan V. Na otázku, zda podepisovala za společnost V.I.N. & Familie s.r.o. nějakou smlouvu, kdy poslední a čeho se týkala, uvedla, bylo to v roce 2013 nebo 2014, tak se jednalo o uklizení. Na otázku s kým ji podepisovala, uvedla, to nevím, to měl na starosti pan V. Na otázku, zda ví, kde má společnost V.I.N. & Familie s.r.o. evidované doklady pro případnou kontrolu finančního úřadu, uvedla, Osadní 37, Praha 7, je to byt 3+kk, tam bydlí sestra s panem V. a maminka. Tam v tom bytě mají všechny doklady. Na otázku, co tedy dělala, uvedla, hledala jsem lidi, co by pro někoho mohli dělat úklidové práce. Na otázku, jakou roli mají ve společnosti další jednatele, odpověděla, manžel sháněl stavební práce, I. V. jednal s firmami a sestra N. taky pomáhala. A maminka také jednala s firmami. Na otázku, z jakého důvodu je ve společnosti 5 jednatelů, odpověděla, protože všichni příbuzní, rodina.

27. Z protokolu o výsledku se předně podává, že právní zástupce žalobkyně byl přítomen a v případě, že by výslech byl veden nepatřičným způsobem (tak, aby žalobkyni záměrně znervóznil), mohl do výsledku vstoupit a požádat vyslyšajícího, aby svůj postup upravil. Z protokolu o výsledku však neplyne, že by otázky byly kladeny sugestivně nebo kapciózně, ani z něj neplyne, že by žalobkyně z důvodu nervozity na některé neodpověděla. Právní zástupce žalobkyně mohl rovněž položit žalobkyni otázku, takovým způsobem, aby tomu žalobkyně dobře rozuměla a mohla na ni rovněž zcela jasně a konkrétně odpovědět. Žalobkyně totiž při svém výsledku může uvést veškeré skutečnosti rozhodné pro posouzení věci a to i nad rámec otázek kladených ze strany správního orgánu.
28. Soud má za to, že z žalobkyní doložených listin a hlavně z jejího výsledku vyplynulo, že žalobkyně byla formálně jednatelkou této společnosti, jelikož byla zapsaná v OR a měla podepsanou Smlouvu o výkonu funkce jednatele. Vykonávala rovněž nějakou činnost pro společnost V.I.N. & Familie s.r.o., (zprostředkování úklidových prací), nejednalo se však o činnost jednatele této společnosti ve smyslu Obchodního zákoníku resp. zákona o obchodních korporacích. Sama žalobkyně uvedla, že společnost má 5 jednatelů pouze z důvodu, že jsou rodina. Jiný důvod tohoto modelu vedení a zastupování společnosti neuvedla. Tyto osoby sice vykonávaly pro společnost různé činnosti (shánění klientů pro úklid), jednalo se však o činnosti mimo výkon funkce jednatele. Žalobkyně doložila pouze jednu Smlouvu o nájmu nebytových prostor ze dne 14. 2. 2011 uzavřenou mezi společnostmi Mandre ITC, s.r.o., a společností V.I.N. & Familie s.r.o., zastoupenou jako jednatelem žalobkyní, žalobkyně si však na tuto firmu nevzpomínala a na otázku, s kým ji podepisovala, uvedla, to nevím, to měl na starosti pan Voloshyn. Žalobkyně ani v odvolání ani v žalobě nikterak nerozvedla a hlavně nedoložila, v čem spočívala její činnost jednatelky společnosti V.I.N. & Familie s.r.o.. Naopak z jejího výsledku vyplynulo, že pokud tuto činnost někdo vykonával po dobu, kdy byla tato společnost činná, byl to pan Voloshyn, který společnost řídil a zastupoval ve smyslu Obchodního zákoníku resp. zákona o obchodních korporacích.

29. Soud má proto za to, že závěr správních orgánů ohledně skutkového stavu věci o tom, že žalobkyně neplnila před a po podání své žádosti o prodloužení povolení k pobytu jeho účel, jelikož fakticky nevykonávala činnost jednatelky společnosti V.I.N. & Familie s.r.o., v důsledku čehož žalobkyně využila svého pobytu k výkonu jiné činnosti (zprostředkovávání úklidových prací a následně podnikání jako OSVČ), což správní orgány shledaly jinou závažnou překážkou v pobytu žalobkyně na území ČR, odpovídá obsahu spisu a provedenému dokazování. Správní orgány si opatřily dostatečné podklady pro své rozhodnutí (žalobkyně žádné jiné důkazy nenavrhovala) tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2 správního řádu. Žalobní námitka, že došlo k porušení ust. § 3 správního řádu, je tak nedůvodná.
30. Soud ze shora uvedených důvodů neshledal důvodnou ani obecnou námitku namítající rozpor rozhodnutí s ustanovením § 2 odst. 1, 3 a 4 správního řádu.
31. Soud neshledal důvodnou ani žalobní námitku, kterou žalobkyně namítala délku správního řízení a kterou již vypořádala žalovaná ve svém rozhodnutí, na jehož odůvodnění soud odkazuje. Soud má za to, že tato vada řízení nečiní rozhodnutí nezákonným.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

32. Jelikož soud ze shora uvedených důvodů neshledal žalobu důvodnou, v celém rozsahu ji v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
33. O nákladech řízení rozhodl Městský soud v Praze podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Ve věci úspěšné žalované nevznikly náklady řízení nad rámec její úřední činnosti, a proto nebyla náhrada nákladů přiznána žádnému z účastníků.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 27. červenec 2021

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.